

Samengaan!

Dat we niet alléén op de wereld lopen, behoeft niemand ons te vertellen, want dat merken we wel. Het is één wirwar van mensen in steden en dorpen, op het station, in het postkantoor, op de markt en bij de haven, op de bospaden en op de grote wegen... overal zijn mensen! Zoals dat met de mensen is, zo is het in verhouding ook al met de kranten en tijdschriften. Het is een regen van bedrukt papier, welke in onze tijd over ons wordt uitgestort. Je kunt het schier niet meer bijhouden! Er is slecht en goed onder, maar voor het merendeel slecht! En midden onder al die overvloed, waardoor de verdeeldheid in deze wereld maar al te duidelijk aan het licht komt, is het wel eens prettig als je er twee opmerkt die het schijnbaar ééns zijn geworden en niet langer alléén de weg willen gaan, maar *samen!*

Dat is onder de mensen schering en inslag, zult u zeggen. We begrijpen elkaar op dat punt! Maar zoiets kan ook wel eens plaats vinden onder kranten en tijdschriften. Zoiets noemen ze dan een „fusie”. Twee samen zijn doorgaans sterker dan elk afzonderlijk! En zo is het dan gekomen dat het bekende Jeugdblad: „De Kinderkrant”, uitgave en redactie van L. Janse te Meeuwen (N.-Br.), vanaf 1 Januari a.s. samen zal gaan met „De Kleine Gids”.

Dat is verheugend, want deze beide bladen hebben immers *dezelfde strekking* en er is feitelijk niet de minste aanleiding elk op zichzelf te blijven voortbestaan? In deze tijden van verandering en revolutiegeest doen we er verstandig aan, zo we één van zin en beginsel zijn, *samen te gaan!*

Het doet ons daarbij veel genoegen van de heer L. Janse, die als Redacteur nu heengaat, de belofte te hebben verkregen op zijn blijvende medewerking aan „De Kleine Gids” te mogen rekenen. Dat zal ook de lezers en lezeressen van „De Kinderkrant” goed doen, want onwillekeurig is er tussen hen en de heer Janse een hechte band gelegd. Deze band wordt nu wel *verlegd*, maar *niet verbroken!* Voortaan zullen dus de abonneés op „De Kinderkrant” een andere, maar niet minder vriendelijke gast, op hun tafel zien verschijnen in de vorm van „De Kleine Gids”. Wij vertrouwen dat zij, na deze toelichting, mét ons over deze vrijwillige gang van zaken verblijd zullen zijn. Kranten kun je gemakkelijker samen doen gaan dan... mensen! Vooral in deze tijd van twist en tweedracht op schier elk gebied! „De Kleine Gids” wil een „Familieblad” zijn voor het gehele gezin, en wij vertrouwen dat ons blad ook bij de nieuwe lezers éézelfde warme ontvangst bereid wordt, als bij de duizenden die „De Kleine Gids” reeds lezen. Inplaats van éénmaal per maand, ontvangen zij nu elke tweede en vierde Woensdag van de maand een rijk geïllustreerd blad met gedegen lectuur, zowel „Uit de Bijbel”, als op het gebied der Algemene Ontwikkeling. We hopen van harte dat de nieuwe neefjes en nichtjes zich spoedig bij Oom Ben (zie „Ons Gidsnieuws”, achterin!) zullen melden en dat deze ongedachte toename van lezers onze positie wéér sterker zal maken. De Heere mocht deze samengang willen zegenen tot heil en behoud van ons opgroeiend geslacht en tot blijdschap van de oudere lezers. Wij vertrouwen dat de abonnementsprijs, die wat hoger ligt dan bij „De Kinderkrant”, n.l. f 1.90 per half jaar, bij vergelijking met het vele méér dat „De Kleine Gids” biedt, het besluit zal rechtvaardigen een getrouw abonné te blijven op het grootste en degelijkste Jeugdblad dat in onze kringen verschijnt!

Directie en Redactie

in haar zak, kijkt nog eens in haar spaarpot, maar er was nog maar één centje. Dan opeens begint Ineke hard te snikken. De juffrouw gaat naar haar toe. Ze begrijpt enigszins wat er gebeurd moet zijn.

„Was je spaarpot dicht, toen je van huis af ging?”

Ineke schudt van neen. O, wat had Ineke een verdriet. Nu zijn al haar centjes weg, de centjes voor Moeders cadeautje. O, die Moes! Opnieuw begint Ineke te huilen. Ze had zo graag Moeder willen verrassen en nu heeft ze niets!

„Zullen we samen gaan zoeken of we de centjes nog kunnen vinden? Misschien ben je ze wel verloren”.

Samen gaan ze de weg naar huis terug. Maar hoe ze ook zoeken, ze vinden niets. Daar is Moeder juist de buitenboel aan 't doen. Als ze Ineke huilende met die juffrouw aan ziet komen, schrikt Moeder erg en loopt hen gauw tegemoet. „Is er iets gebeurd?”, vraagt Moeder bezorgd. Als ze thuis zijn vertelt de juffrouw wat er aan de hand is. Snikkend slaat Ineke haar handjes om Moeders hals.

„Nu kan Ineke niets, helemaal niets voor Moeders verjaardag kopen. En ik had juist zo'n mooi geheimpje”. Moeder drukt haar kleine lieveling stevig tegen zich aan en zegt zachtjes: „Kindje, in gedachten heb je je Moeder wel een heel mooi cadeautje willen geven en daar is Moeder al net zo blij mee alsof ik het echt gekregen heb. Mijn meisje is nog veel te klein om alleen op stap te gaan met centjes. Dat had je niet moeten doen”.

„Bent u nu boos op Ineke?” Haar rood behuilde oogjes kijken Moeder vragend aan.

„Neen hoor, jij blijft mijn lieve kleine Ineke”.

L.

v. P.-v. W.

De zegepraal van het kruis

Mag ik de officieren Juno en Junius ontmoeten? vraagt hij.

Beide officieren slapen, doch de man wil zijn boodschap aan geen anderen overbrengen. Die boodschap is dringend. Juno wordt geroepen, en na enige tijd verschijnt hij.

Wat is er aan de hand, goede man? vraagt de officier.